

SUOMIREGGAE kestää pakkastakin

► **Aiotteks te soittaa pekkää reggaea? Soittaka rokkia! kuuluu yleisön joukosta kun uraansa aloittelevala lahteilainen reggae-yhtye Levitators veti ensimmäisllä keikkojaan 1980-luvun Suomessa.**

- Ai ootteks te se reggaebändi? Ihmetellään 2000-luvun Suomessa, kun yhtye saapuu keikkapaikalle.

PERINTEISTÄ REGGAETA soittava Levitators on koko 26-vuotisen uransa ajan ollut musiikkipiirien kummaajainen. Aluksi siksi, että 1980-luvun alussa "suomalainen" ja "reggaebändi" jotka eivät millään tunnetun sopivan samaan lauseeseen. Nyt Levitatorsia hämmästelään siksi, että bändi on ollut kasassa jo silloin, kun nykyreggan suuret nimet kulkiivat vielä kurausoussissa.

Ihmettelystä on aina herättänyt myös se, ettei yhtye näytä lainkaan siltä, mitä reggaebändin odotetaan näyttävän. Kenelläkään yhtyeen jäsenistä ei ole rastausta, eikä edes punavihreitä taita pipoa. Koko "reggae-elämäntapa" tuntuu vieraalta. Huoletoman elämän ja rantabileiden sijaan bändin jäsenten päivät täyttyvät tavallista päivätöistä ja perhe-elämästä.

Eipä meidän bändissä poltella pilveäkään, varsinkin kun yksi jäsenistämme on poliisi, kosketinsoittaja Vesa "Vekku" Järvinen veistelee.

REGGAE RANTAUTUI Suomeen jo 1970-luvulla, mutta kaiken kansan musiikkia siitä ei ole vieläkaan tullut. Vaikka Suomessa on jo suuren yleisön tietoon tulleita reggaeartistejä kuten Jukka Poika, radiokanavien soittolistoilta reggaea ei paljon näy. Kauppajen levytyilylläkin reggaelevyjä on vähänielästä.

Kun Levitators syntyi vuonna 1980, tilanne ei ollut ainakaan yhtään parempi. Samalla luokalla olleet Vesa Järvinen, Jussi Tirronen ja Esa Kärenmäki olivat kuitenkin löytäneet Bob Marleyn levyt ja päättivät opetella soittamaan reggaea yhdessä.

- Aluksi yritimme kopioida tarkkaan sitä, mitä reggaelevyjiltä kuuntelimme, Järvinen muistelee.

Vuonna 1982 yhtyeeseen liittyi **Ossi Helin** ja vuonna 1984 **Jylle Tolvanen**. Vuonna 1995 bändiin liittyi saksofonisti **Mikko Parviainen** ja myöhemmin vielä pasunaan soittaja **Vesku Kankaanpää**.

Reggae on ollut meille se yhdistävä tekijä, muuten kuuntelemme aika erilaista musiikkia, muun muassa Rammsteinin digigaaleja Jussi Tirronen kertoo.

Bändin 26-vuotisen historian aikana jäsenet ja instrumentit ovat vaihdelleet, mutta niin soittamisen kuin ystävyyskin ovat pysyneet.

Soitto alkaa jo tällä kokeuksella kulkea ja keikkakunttoon päästään vaikka parilla treenikierroilla, Ossi Helin arvioi.

LEVITATORSIN JÄSENEN mukaan reggae saattaa kuulostaa yksinkertaiselta ja tasapaksulta, mutta juuri siinä musiik-

kiittöön vaikeus piileekin.

- Soittaminen vaatii itsekuria, reggaebändiin eivät sovi mitään Jimi Hendrix -tyyliset sooliloijat ja improvisoijat, Vesa Järvinen perustelee.

Levitatorsin laulut ovat aina olleet englanninkielisiä.

- Kun aloimme tehdä musiikkia itse, se oli itsestään selvää. Onneksi uudet tulokkaat ovat osoittaneet, että suomen kieli sopii reggaeen oikein hyvin, Järvinen kiittelee.

Levitatorsin jäseniä ihahtuttavat myös nuorten reggaeartistien tekemät ennakkoluulottomat kokeilut, kuten vanhojen iskelmien sovittaminen jamaikalaisrytmeihin. Levitatorsin jäsenet kertovat seuraavansa mielenkiinnolla nuoria reggaeartistia paitsi ostamalla levyjä, niin myös käymällä heidän keikoillaan.

- Eikä ole yleensä tarvinnut pettyä, Ossi Helin sanoo.

MONELLE TULEE reggaea mielen paitsi letkeä rytmi, niin myös auringonpaisteesta ja jamaillusta kertovat sanoitukset. Mutta mistä ihmeestä voi laulaa kylmässä Pohjolassa olevä reggae-musiikkio? Sopivatko reggae-sanoitusten räntäsaateet, perheiriidat ja muut suomirockisakin vilahtelevat aiheet?

- Kyllä niistäkin voi laulaa, eivät sanoitukset voi olla pelkkää biitisiä. Reggaeahan on jamaikalaiselle kuin kansanmusiikkia, jossa on aina laulettu myös vakavista asioista ja otettu kantaa, Järvinen valistaa.

Levitatorsin on toisinaan kommentoinut lyrikoissaan maailmanpolitiikkaa, mutta mitään varsinaista aatteen paloa ei yhteen taustalla ole. Nuoret reggaemusikot sen sijaan ovat usein hyökkäilyn kantaa ottavia.

- Uuden suomeggaen taustalla on paljon vihreitä aatteita, Vesa Järvinen kertoo.

LEVITATORSIN KULTA-AIKAA oli 1980-luvun puoliväliin, jolloin yhtye keikkaili eniten. Nyt yhtye esiintyy ja harjoittelee harvakseltaan, sillä yhteisen harjoittelun löytymisenkin on aina kovan työn takana kun perheet ja työt velvoittavat.

Konkaribändin keikoilla käyvä yleisö odustaa nuorempaa sukupolvea, noin parikymppiä jamaikalaisrytmiin ystäviä, jotka paitsi ihmettelevät niin myös arvostavat pitkään kasassa ollutta reggaeooppaana. Nuoret reggaefanit ovat aktiivista porukkaa, siitä esimerkiksi mm. moonalaiset reggaejamit, joita järjestetään Lahdessakin. Kaikki

merkit viittaavat siihen, että kellarissa kasvaa monia uusia reggaeooppaanoja.

YHTYEEN JÄSENIÄ ei häiritse se, että moni nuori on kuullut ensimmäiset reggaeyhtymät sekoitettuna pop-tai hippopop-paleisiin. Popähdeät saavat kaikin mokomin lisää jamaikalaisrytmejä musiikkiinsa - mukaan lukien Paris Hilton, joka aloitti laulajanuransa reggaeäyryteisellä "Stars are blind" kappaleella.

Kaikenlaista huttua on reggaen nimellä myyty, eikä se meitä häiritse, Vesa Järvinen sanoo.

Jussi Tirronen on sitä mieltä, että hippopop-artistien tapa sekoittaa eri musiikkityylejä ja ottaa vaikutteita on ollut vain hyödyksi, sillä se tekee reggaea tunnetummaksi.

VAIKKA LEVITATORSIN herrojen kouluvuostia on jo aikaa, Bob Marleyn levyjen hohto ei ole vielääkään kadonnut.

- Marley on reggaeartisteista paras lauluntekijä. Täytyy kuitenkin muistaa, että Marleyn musiikki on aika kaukana muusta jamaikalaisreggaeasta tyylillisestiikin, Vesa Järvinen toteaa.

Vuonna 1981 kuolleen Marleyn kotimaismissa Levitatorsin jäsenistä on käynyt vain Ossi Helin.

-Siitäkin on kauan aikaa. Nyt kun on asuntoläimäkin, niin eipä tarvitsi paljon jamaikanmatkoja suunnitella, Helin harmittelee.

-Minulla ei oikein ole tarvetta katkustaa jamaikkia. Pidän reggaeista noin musiikkina, enkä elämäntapana. Ei blueista sitä välttämättä tarvitse matkustaa Pitagagoon, Vesa Järvinen mieltii.

Vanhasta kunnon Bob Marleyn on siis hyvä aloittaa reggaekunttele. Toinen hyvä neuvo aloittelevalle jamaikalaisrytmiä tahdissa keinojalalla on se, että hankkii hyvät stereot.

- Reggae on musiikkia, joka perustuu bassoon ja rumpuihin. Kunhan on hyvä kaittimit niin musiikki pääsee oikeuksiinsa, Jussi Tirronen opastaa.

TEKSTI: HANNA ANTILA
KUVA: PERTTI LOUHILAINEN
GRAFIKKA: SIMONA VITALINI

